

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.966/2017/8.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke
Dr. Kovács Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Hegedűs György ügyvéd

Az alperesek:

Solymár Nagyközség Polgármesteri Hivatala I. rendű
Solymár Nagyközség Önkormányzata II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Bajnai Gábor ügyvéd I. és II. rendűért

A per tárgya:

Személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

I. és II. rendű alperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.077/2016/15/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.065/2015/19.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 75.000 (hetvenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2003. augusztus 15-étől látott el jegyzői feladatokat Solymáron. Solymár Nagyközség Önkormányzati Képviselő-testülete 2004. április 20-án kelt 26/2004. (IV.20.) számú határozatával a felperessel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett, egyidejűleg az eljárás folytatásának befejezéséig a felperest hivatalából felfüggesztette, majd a 2004. június 4-én kelt 65/2004. (VI.4.) számú határozatával a felperest hivatalvesztés büntetéssel sújtotta - a vizsgálati jelentés alapján. A határozat indokolása szerint a felperes közszolgálati jogviszonyából eredő kötelezettségeit vétkesen megszegte, ezzel fegyelmi vétséget követett el; a felperest „a feltárt okirat-hamisításban való közreműködés tekintetében szándékosság, a munkáltatói jogok át nem adásával, az Európai Unió választásokkal kapcsolatos teendőknek megfelelő utasítás ki nem adásával, egy « megnevezett » személy vezetői címének használatával kapcsolatosan súlyos gondatlanság terheli”. Az önkormányzati határozatokat az önkormányzat teljes terjedelemben közzétette a .. internetes oldalon, ahonnan a határozatokat 2013 májusában, illetve 2015 májusában távolították el.
- [2] A felperes és a I.rendű alperes neve (I. rendű alperes) között a Budapest Környéki Törvényszék Munkaügyi Bírósága előtt folyamatban lévő perben a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság az 5.M.887/2004/86. számú ítéletével a II.rendű alperes neve Képviselő-testülete 65/2004. (VI.4.) számú határozatát hatályon kívül helyezte, megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes közszolgálati jogviszonyát, és a felperes jogviszonya az alperesnél az ítélet jogerőre emelkedésének napjával szűnik meg, valamint kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 39.933.265 forintot és 240.000 forint perköltséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [3] A Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2010. április 28-án kelt 8.Mf.28855/2009/4. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét közbenső ítéletnek tekintette, amelyet azzal hagyott helyben, hogy a felperes közszolgálati jogviszonya az alperesnél 2010. április 28-án szűnik meg, az összegszerűség tekintetében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, a jogellenes munkaviszony megszüntetése következményei tekintetében az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.
- [4] A megismételt eljárásban a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2016. október 14-én kelt, 8.Mf.20.334/2016/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, az alperest terhelő marasztalás összegét a jövedelempótló kártérítés tekintetében 22.359.960 forintra, a gyógyszerköltséget 107.884 forintra, a nem vagyoni kár összegét 2.000.000 forintra és ezen összegek kamataira felemelte, valamint kötelezte az alperest a felperes részére 65.764 forint elmaradt illetmény és kamatai megfizetésére, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes keresetében kérte megállapítani, hogy az alperesek azzal, hogy alapos gyanú nélkül fegyelmi eljárást kezdeményeztek, továbbá a 65/2004. (VI.4.) számú képviselő-testületi határozatban tett valótlan állításokkal és intézkedéssel megsértették a munkához való személyiségi jogát, továbbá a II. rendű alperes, mint a honlap tulajdonosa és az I. rendű alperes, mint annak szerkesztője azzal, hogy a zárt ülésen meghozott, sérelmezett határozatokat a „solymar.hu” internetes oldalon nyilvánosságra hozták, visszaéltek a személyes adataival, azzal pedig, hogy elmulasztották közzétenni a munkaügyi bíróság határozatát, a valóságot hamis színben tüntették fel, így megsértették a jóhírnevét, becsületét és emberi méltóságát. Kérte az alpereseket a további jogsértéstől eltiltani, elégtétel adására, valamint 4.000.000 forint nem vagyoni kára és kamatai megfizetésére kötelezni.
- [6] Az alperesek a kereset elutasítását indítványozták. Elévülési kifogást terjesztettek elő. Az I. rendű alperes álláspontja szerint a polgármesteri hivatal jogképességgel nem rendelkezik, a II. rendű alperes vitatta a jogellenességet és a személyiségi jogok sérelmét.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] A másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság - keresetnek részben helytadó - ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, és megállapította, hogy az I. és II. rendű alperesek a felperes jóhírnevét azzal sértették meg, hogy 2010. évben a .. internetes oldalon a valóságot hamis színben feltüntetve a felperes közszolgálati jogviszonyának jogellenes megszüntetésével kapcsolatos bírósági ítélet megállapításait nem közölték, ezzel az I. rendű alperes egyben a felperes munkához való személyiségi jogát is sértette.

Megállapította, hogy az I. és II. rendű alperesek a felperes személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal sértették meg, hogy 2004. évben a .. internetes oldalon a közszolgálati jogviszonyból eredő kötelezettség vétkes megszegése és a fegyelmi határozattal történő hivatalvesztés tényének közlésén túl a felperesnek a fegyelmi határozatban és az eljárás irataiban szereplő személyes adatait is nyilvánosságra hozta.

A másodfokú bíróság a 26/2004. (IV.20.) számú, valamint a 65/2004. (VI.4.) számú képviselő-testületi határozat közzétételének eltiltásáról szóló rendelkezést mellőzte, valamint az I. és II. rendű alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy az elsőfokú ítéletben meghatározott tartalmú elégtételt nyújtó közleményt - a jogerős ítélet jogsértést megállapító rendelkezésével együtt - a ..

internetes oldalon tegye közzé.

Az elsőfokú bíróság által megállapított marasztalás összegét 3.000.000 forintra és annak az elsőfokú ítéletben meghatározott kamataira felemelte azzal, hogy a marasztalási összeg megfizetésére az I. rendű alperest a II. rendű alperessel egyetemlegesen kötelezte.

A felperes elsőfokú perköltség fizetési kötelezettségét mellőzte, és kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen 100.000 forint elsőfokú költséget, a felperes kereseti illetékfizetési kötelezettségét 60.000 forintra leszállította, az állam által viselt kereseti illeték összegét 180.000 forintban állapította meg. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet - meghaladó keresetet elutasító - rendelkezéseit helybenhagyta, és az I. és II. rendű alpereseket a felperes részére 100.000 forint másodfokú perköltség, a felperest az államnak 80.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte, valamint rendelkezett a fennmaradó 400.000 forint illeték állam által történő viseléséről.

[8] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes tekintetében a fegyelmi eljárás jogellenes megindítására, továbbá a munkához való személyiségi jog sérelmére alapított keresetet elutasította, az elsőfokú ítélet II. rendű alperesre vonatkozó rendelkezését a felperes fellebbezése nem érintette, ezért az a Pp. 228. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

[9] A másodfokú bíróság az elévülés, valamint az I. és II. rendű alperesekkel szemben előterjesztett nem vagyoni kár megtérítésére irányuló kereset elbírálása érdekében a tényállás megállapításához és a megalapozott érdemi döntés érdekében beszerezte a Budapest Környéki Törvényszék Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.887/2004. számú munkaügyi per iratait, valamint a Pp. 249. § (2) bekezdése alapján részbizonyítást rendelt el, amely alapján a tényállást a következőkkel egészítette ki:

A felperes 2004. április 9. és 25. között volt először táppénzes állományban szorongás miatt, majd 2004. június 7-étől gondozását az illetékes ideggondozó vette át. A felperes 2004. évben több alkalommal vette igénybe a pszichiátriai gondozó ellátását, a hangulatjavító, szorongásoldó gyógyszerek azonban pszichés állapotában javulást nem eredményeztek. A felperesnél 2007-ben súlyos depressziós epizódot diagnosztizáltak, testi megbetegedés, belgyógyászati elváltozás nem volt észlelhető, valamennyi panasza és keresőképtelensége pszichés állapotának következménye, amelyet munkahelyi konfliktusa okozott. A felperes egészségromlásával összefüggésben a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 8.Mf.20.334/2016/7. számú jogerős ítéletével az I. rendű alperest 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte.

- [10] A másodfokú bíróság - egyezően az elsőfokú bírósággal - megállapította, hogy az I. rendű alperes perképesége, figyelemmel a Ptk. 28. § (1) bekezdésére, a Pp. 48. §-a alapján fennáll.
- [11] A másodfokú bíróság érdemben elfoglalt álláspontja szerint a másodfokú eljárás során már nem volt vitás, hogy az internetes sajtótermékként működő .. internetes oldal szerkesztői feladatait a II. rendű alperes szervezeti és működési szabályzata alapján az I. rendű alperes látta el. A .. domain név jogosultja a II. rendű alperes, e domain névvel elérhető internetes oldal a II. rendű alperest érintő tényekről, eseményekről tájékoztatja a honlap olvasóit. Az I. rendű alperes szerkesztésében megjelenő .. internetes oldal az 1986. évi II. törvény 20. § b) pontjában, illetve a 2010. évi CIV. törvény 1. § 6. pontjában meghatározott sajtóterméknek minősül. Ebből következően az I. rendű alperes felelőssége az 1986. évi II. törvény 18. § (1) bekezdése alapján a szerkesztői feladataiból fakad. A szerkesztői felelősség a médiatartalom kiválasztása és összeállítása során megvalósuló tényleges ellenőrzésért való felelősséget jelent, amely a képviselő-testület határozatainak és rendeleteinek közlésére is kiterjed. Az 1990. évi LXV. törvény 12. § (4) bekezdése alapján a zárt ülés tartásával meghozott képviselő-testületi döntések nyilvánosságra hozatala nem lehet automatikus, az szerkesztői tevékenységet igényel, amely a közölt tartalom kiválasztásában és összeállításában valósul meg. Az 1986. évi II. törvény 3. § (1) bekezdése szerint a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével, ezért az alpereseknek a határozatok nyilvánosságra hozatali kötelezettségre vonatkozó hivatkozása súlytalan, és az I. rendű alperes szerkesztői felelősségét a személyiségi jog megsértéséért nem zárja ki. A perben nem volt vitás, hogy az alperesek az internetes oldalon a felperesre vonatkozó mindkét perbeli határozatot teljes terjedelemben közzétették. A perbeli időszakban hatályos, a személyes adatok védelméről és közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 19. § (2) bekezdése - helyesen: (4) bekezdés - szerint a helyi önkormányzati feladatot ellátó szervek hatáskörében eljáró személyek neve, beosztása vagy besorolása és munkaköre közérdekből nyilvános adat. Az Avtv. 5. §-a szerinti célhoz kötöttség miatt a fegyelmi határozatban és a fegyelmi eljárásban megjelenő személyes adatok csak annyiban lehetnek egyben közérdekből is nyilvánosak, amennyiben az a közérdek miatt elengedhetetlenül szükséges. Az alperesek azáltal, hogy a fegyelmi határozat indokai között a közérdekből nyilvános adatok mellett közölte a felperes egyéb személyes adatait, megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát (Ptk. 83. §.).
- [12] A jogerős ítélet megállapítása szerint a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdéseiben védett jóhírnév sérelme azzal valósult meg, hogy az

alperesek 2010. április 28-át követően a kézbesített 8.Mf.28.855/2009/4. számú közbenső ítéletnek a jogviszony jogellenes megszüntetésére vonatkozó rendelkezését jobb tudomásuk ellenére elmulasztották közölni.

- [13] A másodfokú bíróság - eltérően az elsőfokú bíróság álláspontjától - megállapította, hogy a munkához való jog az alkotmányos védelmen és a munkajogi szabályok kereteit meghaladóan, mint személyhez fűződő jog a Ptk. 75. §-a alapján is védelem alatt áll. A munkához való jog megsértésének megállapítására irányuló keresetet az elsőfokú bíróság elutasította, a keresetet elutasító rendelkezésre a II. rendű alperes vonatkozásában a felperes fellebbezése nem terjed ki, ezért e jog sérelme a másodfokú eljárásban csak az I. rendű alperes tekintetében volt vizsgálható. A munkához való személyiségi jogi sérelmet a perbeli esetben az okozta, hogy végzettségének megfelelő munkakörben a felperes álláskeresése éveken keresztül eredménytelennek bizonyult. Az interneten a II. rendű alperes határozatai nyilvánosan elérhetők voltak annak ellenére, hogy 2010. április 28-át követően e határozatok jogellenességét a bíróság megállapította. Az I. és II. rendű alperesek 2010. április 28-át követően a felperest a képzettségének megfelelő munkaviszony betöltésének elvi lehetőségétől is megfosztották, e mulasztás a felperes hivatásának keretei között történő álláskeresési lehetőségeit beszűkítette, elhelyezkedési nehézségeit ellehetetlenítette. A felperes igazolta, hogy végzettségének megfelelő alkalmazásra irányuló törekvései eredménytelenek voltak, a választott hivatása útján személyiségének kibontakozását az alperesek jogellenes mulasztása megghiúsította, a peradatok szerint kényszerűségből folytat más foglalkozást.
- [14] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértést - az elsőfokú ítéletben írtaktól eltérően - megállapította, a b) pont szerint az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta, és a c) pont alapján elégtétel adására kötelezte.
- [15] A másodfokú bíróság az alperesek elévülési kifogását nem fogadta el alaposnak. Kifejtette, hogy az alperesek a felperes személyes adatainak védelméhez fűződő személyiségi jogát 2004. évben a 65/2004. (VI.4.) képviselő-testületi határozat indokolásának közzétételével, a jóhírnevét és a munkához fűződő személyiségi jogát 2010. április 28-át követően a felperes közszolgálati jogviszonyának jogellenes megszüntetésével kapcsolatos bírósági ítélet megállapításai közlésének elmulasztásával sértették meg. A felperes a személyes adatai védelmével összefüggésben 2004. évben, a jóhírnev megsértésével összefüggésben 2010. április 28. napján érvényesíthette az igényét, ettől az időponttól kezdődött meg az elévülési idő. A felperes a munkaügyi perben 2004. december 22-én érkezett beadványában a munkához való joga és a jóhírnevhez fűződő

személyiségi joga sérelmét állította, egészségromlásra tekintettel 2.000.000 forint, és 5.000.000 forint nem vagyoni kár megtérítésére kérte kötelezni a jelen per II. rendű alperesét. A felperes a 2005. március 24-én megtartott tárgyaláson perbe vonta a jelen per I. rendű alperesét, és a II. rendű alperessel szemben a keresetétől elállt, 2005. évtől a per alperese kizárólag a jelen per I. rendű alperese volt. Mivel a személyes adatok közzététele és a munkához való jog megsértése iránti személyiségi jog tekintetében a felperes az I. rendű alperessel szemben már 2004. évben a II. rendű alperessel 2005. évben érvényesítette az igényét, a kártérítési követelés nem évült el. A 2010. április 28-át követően megvalósított jóhírnév megsértésével kapcsolatos kártérítési igény, figyelemmel arra, hogy a felperes a II. rendű alperest öt év elteltével, 2015. június 17-én vonta perbe és terjesztette elő vele szemben e tényre is alapított a keresetét, elévült.

- [16] A Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja szerint alkalmazandó Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegének a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján mérlegeléssel történő meghatározása során, figyelembe vette a felperes személyes előadását, a munkaügyi perben kihallgatott tanú vallomását, valamint az ott kirendelt igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításait. Rögzítette, hogy a munkaügyi perben megállapított 2.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítéssel a felperesnek a közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésével okozott egészségkárosodása nyert kompenzálást. Az igazságügyi szakértő nyilatkozata szerint azonban a felperes folyamatosan konfliktushelyzetben van, a munkanélküliség, az állandó pszichiátriai kezelés, az állapotrosszabbodás, otthoni feladataiban való akadályozottsága további fokozott idegi megterhelést eredményez, amely a pszichésen beteg embernél „nagyobb súllyal esik latba”. Nem vitatható, hogy az alperesek által 2004-ben elkövetett személyes adatok közzététele és a munkához való jog megsértésével a felperes önértékelését tovább rontották. A perben megállapított jogsértések a felperes számára a munkaviszony jogellenes megszüntetésével okozott sérelemtől függetlenül kompenzálásra szoruló kellemetlenséget, negatív élethelyzetet eredményezett. Mindezek mérlegelését követően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés összegét 3.000.000 forintra felemelte, amelynek megfizetésére az I. és II. rendű alpereseket a Ptk. 344. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] A jogerős ítélet ellen az I. és II. rendű alperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és elsődlegesen a kereset teljes elutasítása, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára

utasítása érdekében. Felülvizsgálati álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 3. § (6) bekezdését azzal, hogy a felperes beadványából a 2015. november 19-ei tárgyaláson átadott példány tanulmányozására nem biztosított megfelelő időt annak érdekében, hogy arra megalapozottan nyilatkozhasson, ezzel sérült a fegyveregyenlőség elve. Ez olyan súlyos eljárási szabálysértés, amely megalapozta volna az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozathozatalra való utasítását, amelyet a másodfokú bíróság elmulasztott. Mindez a felülvizsgálati eljárásban a másodlagos felülvizsgálati kérelemnek megfelelően, indokolja a Pp. 275. § (4) bekezdésének alkalmazását. A jogerős ítélet a Ptk. 324. § (1) bekezdését megsértve kötelezte a II. rendű alperest a nem vagyoni kártérítés megfizetésére, figyelemmel arra, hogy maga a jogerős ítélet indokolása is megállapítja, hogy a II. rendű alperes vonatkozásában az elévülésre való hivatkozás megalapozott volt. Az alperesek változatlanul vitatták az I. rendű alperes perbeli legitimációját, és fenntartották a 2015. május 9-én kelt előkészítő iratukban kifejtetteket, annak megismétlése nélkül. Utaltak csupán arra, hogy a jogerős ítélet sérti az 1992. évi XXXVIII. törvény 66. §-át és 87. § (1) bekezdését, mert az I. rendű alperes „korlátozott jogi személyiséggel rendelkezik”, ezért a Polgármesteri Hivatal személyiségi jogi pernek alanya nem lehet. A jogerős ítélet sérti az Avtv. 19. §-át, az 1986. évi II. törvény 20. §-át, valamint a 2010. évi CIV. törvény 1. § 6. pontját. Az önkormányzati határozatok közzétételét jogszabály írja elő, az így sajtóterméknek nem minősül, és az I. rendű alperes sem szerkesztői minőségében teszi azokat közzé, a szerkesztői felelőssége tehát nem állapítható meg. A további felülvizsgálati érvelés szerint a másodfokú bíróság a II. rendű alperessel szemben a munkához való jog megsértése iránti keresetet elutasító rendelkezését fellebbezés hiányában nem vizsgálta, az I. rendű alperes tekintetében pedig e jogsértést tévesen állapította meg. A felperes vonatkozásában a munkáltatói jogokat a II. rendű alperes, mint testület gyakorolta, az I. rendű alperes részéről pedig a munkához való jog sérelmét okozó intézkedés lehetősége fogalmilag kizárt. A II. rendű alperes által hozott határozatért tehát az I. rendű alperes felelősséggel nem tartozhat. A munkához való jog Alkotmány 70/B. §-ában biztosított alapjog, ugyanakkor nem teremt alanyi jogot a munkaviszony létesítésére, illetve annak keretében meghatározott munkakör betöltésére. Ettől függetlenül a felperes által csatolt iratok a munkához való jog megsértésének megállapítására nem alkalmasak. Az alperesek a jogerős ítéletben megállapított nem vagyoni kártérítés összegét kirívóan eltúlzottnak tartották. Kiemelték, hogy az önkormányzati határozatok közzétételével összefüggésben a felperes egészségromlást nem bizonyított. A másodfokú ítéletben hivatkozott igazságügyi orvosszakértői vélemények a munkaügyi perben a fegyelmi eljárással összefüggésben tartalmaznak nyilatkozatokat, azok nem vonatkoztathatók a jelen perbeli jogvitára. Iratellenesen

állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperes munkanélkülisége a perbeli határozatokkal hozható összefüggésbe, miután a felperes az általa csatolt álláskeresői iratokkal maga ismerte el, hogy dolgozik, illetve vállalkozása van, és azt sem vette figyelembe a másodfokú bíróság, hogy a felperes köztisztviselői jogviszonya rövid ideig állt fenn. Az alperesek eltúlzottnak találták a közzététel elsőfokú ítéletben megállapított három évig tartó időtartamát, különösen arra tekintettel, hogy a felperes mindössze nyolc hónapig látta el a jegyzői feladatokat.

[18] A felperes a felülvizsgálati kérelem hivatalból való elutasítását kérte, mert álláspontja szerint a Pp. 271. § (2) bekezdése értelmében a 3.000.000 forintot meg nem haladó értékű vagyoni jogi perben, amelynek a nem vagyoni kártérítésben marasztaló rendelkezés is minősül, felülvizsgálatnak nincs helye. A felülvizsgálati kérelem ezen felül a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozó kérdést vitatja, amely tekintetében felülmérlegelésre vonatkozóan a felülvizsgálatnak ugyancsak nincs helye. Érdemben, tartalma szerint a felperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint az alperesek alaptalanul hivatkoznak a Pp. 3. § (6) bekezdésének megsértésére, mert a hivatkozott tárgyaláson nem kérték annak elhalasztását, és nem terjesztettek elő további bizonyítási indítványt sem, holott arra a beadvány birtokában lehetőségük lett volna, érdemi előadni valójuk nem volt. A felperes észrevételezte, az elévülés kezdő időpontja helyesen 2015. június 10. napja, amikor ismertté vált a számára, hogy a honlap tulajdonosa a II. rendű alperes. A felperes hangsúlyozta, hogy az I. rendű alperesnek, mint munkáltatónak az alkalmazásában állt, ugyanakkor felette a munkáltatói jogokat a II. rendű alperes képviselő-testület gyakorolta. Ezért mindkét alperes felelősséggel tartozik a jogsértésért. Mintegy 13 éven keresztül volt a nyilvánosság számára elérhető a jogsértő közlés az interneten, amelyre tekintettel, figyelemmel a személyi körülményeire is nem eltúlzott a nem vagyoni kárpótlás jogerős ítéletben megállapított összege.

[19] A Kúria a Pfv.IV.20.966/2017/7. számú végzésével a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasította.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben írt indokok alapján nem sértett jogszabályt.

[21] A felülvizsgálati kérelem benyújtásának időpontjában (2017. március 17.) hatályos Pp. (2013. évi LXIX. törvény 8. §-ával és 2013. évi CCLII. törvény 85. §-ával módosított) 271. § (2) bekezdése értelmében nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték a hárommillió

forintot nem haladja meg; ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj (nem vagyoni kártérítés) iránt indított perekre. E rendelkezésre tekintettel a felülvizsgálati kérelem - felperes által indítványozott - hivatalból történő elutasításának a Pp. 273. § (2) bekezdése alapján nem volt helye.

[22] Alaptalanul kifogásolták az alperesek a Pp. 3. § (6) bekezdésének megsértését. A másodfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a 2015. november 19-én tartott tárgyaláson az eljáró bíró a felperes 19/F/1. számú beadványát ismertette és azt az alperes jogi képviselője részére átadta, majd ezt követően a felek érdemben nyilatkoztak, és a berekesztésre történt figyelmeztetést követően a továbbiakban felszólalni, nyilatkozni nem kívántak. Az alperesek a fellebbezésükben és a felülvizsgálati kérelmükben sem adtak elő olyan érvet, amelyet az elsőfokú eljárás során a felperes beadványának korábbi megismerése hiányában nem tudtak előadni és rájuk nézve kedvezőbb döntést eredményezett volna. Eljárási szabálysértés hiányában a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasításának nem volt helye.

[23] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben az I. rendű alperes perbeli legitimációjának hiányára vonatkozó álláspontjuk alátámasztásaként a 2015. május 9-én kelt előkészítő iratukban kifejtettekre hivatkoztak. A Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben - egyebek mellett - elő kell adni a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ennek megfelelően nem elegendő, ha a fél a felülvizsgálati kérelmében, annak tartalmi ismertetése nélkül, csupán visszautal egy korábbi beadványára. A felülvizsgálati kérelemben fenntartott „korlátozott jogi személyiségre” vonatkozó álláspont a Pp. 48. §-ának alkalmazása szempontjából értelmezhetetlen. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes perképesége a Pp. 48. §-a alapján, figyelemmel a Ptk. 28. § (1) bekezdésére fennáll. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 87. §-a értelmében a költségvetési szerv jogi személy. E rendelkezéssel azonosan rendelkezik az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 7. § (1) bekezdése is. Az alperesek által hivatkozott 1992. évi XXXVIII. törvény 66. §-a a helyi önkormányzat gazdálkodásának végrehajtó szerveként jelöli meg a megyei önkormányzati hivatalt, amely az I. rendű alperes perbeli jogállását nem érinti. Az I. rendű alperes perbeli legitimációjának hiányát az alperesek által hivatkozott jogszabályhely nem alapozza meg. Ezért e tekintetben a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát megállapítani nem lehetett.

[24] Nem értett egyet a Kúria az alpereseknek az önkormányzati

határozatok közzétételére vonatkozó kötelezettség felelősségüket kizáró felülvizsgálati álláspontjával.

- [25] Az Avtv. 19. § (2) bekezdése értelmében az (1) bekezdésben meghatározott szervek rendszeresen elektronikusan vagy más módon közzéteszik, továbbá erre irányuló igény esetén a 20. § rendelkezései szerint hozzáférhetővé teszik a tevékenységükkel kapcsolatos legfontosabb - így különösen a hatáskörükre, illetékességükre, szervezeti felépítésükre, szakmai tevékenységükre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokukban lévő adatfajtákra és a működésükről szóló jogszabályokra, valamint a gazdálkodásukra vonatkozó - adatokat. A (4) bekezdés alapján ha törvény másként nem rendelkezik, közérdekből nyilvános adat az (1) bekezdésben meghatározott szervek feladat- és hatáskörében eljáró személy feladatkörével összefüggő személyes adata, továbbá egyéb, közfeladatot ellátó személy e feladatkörével összefüggő személyes adata; ezen adatok megismerésére e törvénynek a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani; e jogok a törvény védelme alatt állnak.
- [26] A fenti rendelkezések egybevetéséből következik, hogy az adatkezelő a közérdekű adatok és közérdekből nyilvános adatok jogszabályban előírt nyilvánosságának biztosítása során is köteles mások személyhez fűződő jogait tiszteletben tartani. Az alperesek a jogsértő tartalom nyilvánosságra hozatalával túlterjeszkedtek a közzétételi kötelezettségükön. Ezért a jogerős ítélet érdemben jogszabálysértés nélkül állapította meg a jóhírnév és a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértését.
- [27] Az alperesek felülvizsgálati álláspontja szerint a másodfokú bíróság tévesen hagyta figyelmen kívül, hogy a munkáltató és a munkáltatói jogkör gyakorlójának személye egymástól elválik, továbbá az Alkotmány 70/B. §-a nem teremt jogot a munkavégzésre. A polgármesteri hivatal (I. rendű alperes) az önkormányzat (II. rendű alperes) végrehajtásért felelős szerve, a II. rendű alperes döntéseit hajtja végre [1990. évi LXV. tv. 38. § (1) bek.] Az alperesek a perbeli személyiségi jogsértés megítélésének szempontjából nem tekinthetők elkülönült jogalanyoknak. Az ítélezési gyakorlat szerint a munkához való jog az alkotmányos deklarációján és a munkajogi szabályok keretein túlmenően a személyhez fűződő jog, a Ptk. 75. §-a alapján védelem alatt áll (BH1999.402.). Erre tekintettel a munkához való jog I. rendű alperes terhére történt megsértésének megállapításával a jogerős ítélet nem sértett jogszabályt.
- [28] Alaptalanul kifogásolták az alperesek a jogerős ítéletnek az elégtételadásra vonatkozó rendelkezését. A megállapított

jogsértésekkel összefüggésben az elégtételadás keretében a közlemény közzétételének három éves időtartama a jogsértő állapot fennállásával arányban állóan került meghatározásra.

- [29] A jogerős ítélet a II. rendű alperessel szemben a jóhírnév megsértésével összefüggésben előterjesztett nem vagyoni kárigény tekintetében állapította meg a követelés elévülését. Az I. és II. rendű alperesek azonban a jogerős ítéletben megállapított további jogsértés, a személyes adatok megsértésével okozott hátrány tekintetében (is) együttes károkozónak minősülnek, ezt meghaladóan az I. rendű alperes terhére a munkához való jog megsértése is megállapításra került. A Ptk. 344. § (1) bekezdése értelmében, ha többen közösen okoznak kárt, felelősségük a károsulttal szemben egyetemleges, egymással szemben pedig magatartásuk felróhatósága arányában oszlik meg. A felperessel szemben az alperesek egyetemlegesen fennálló felelőssége alapján ezért a perben nincs relevanciája annak, hogy a kárigény egy -összezszerűen meg nem határozott - része a II. rendű alperessel szemben elévült.
- [30] A Kúria nem találta alaposnak az alperesek terhére a jogsértéssel összefüggésben megállapított marasztalási összeg leszállítása iránt előterjesztett felülvizsgálati kérelmet.
- [31] Az eljáró bíróságok a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével állapították meg a jogsértésekkel összefüggésben bekövetkezett nem vagyoni hátrány kompenzációjaként a kártérítés összegét. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére és a tényállás megváltoztatására csak kivételesen, abban az esetben kerülhet sor, ha az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok és bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során az ügy érdemére kiható, nyilvánvalóan helytelen, iratellenes, kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes következtetésre jut. (BH 2002/29., BH 1993/768., BH 1999/44.) A perbeli esetben ez nem volt megállapítható.
- [32] A jogsértés alapjául szolgáló azonos tényállás, a munkaviszony jogellenes megszüntetése és annak következményeként bekövetkezett hátrányok megítélése során nem tévedett a másodfokú bíróság azzal, hogy a másodfokú eljárásban a bizonyítási eljárás kiegészítése keretében, a felperes közszolgálati jogviszonyának megszüntetésével kapcsolatos előzményi per iratai között elfekvő igazságügyi orvosszakértői vélemények megállapításait is figyelembe vette. A felperes egészségromlását nem kizárólag a közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetése, hanem az alpereseknek ezzel összefüggésben valamennyi jogsértő eljárása okozta. Az orvosszakértői vélemény a felperest ért valamennyi sérelem következményeként előállt egészségi állapotot rögzítette. Ezért a jelen perben szükségtelen volt az önkormányzati határozatok közzétételével összefüggésben a felperes egészségromlására külön

bizonyítást lefolytatni. A másodfokú bíróság a per adatainak és az ügy összes körülményének mérlegelésével határozta meg a nem vagyoni kárpótlás mértékét, amelyet nem tesz kirívóan okszerűtlenné az alpereseknek az az előadása, hogy a megismételt elsőfokú munkaügyi perben egy tanú úgy nyilatkozott, hogy a felperes betegsége már korábban is fennállt. Mindezekre tekintettel a nem vagyoni kártérítés összegének mérlegeléssel történt megállapítása tekintetében a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértését megállapítani nem lehetett.

- [33] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [34] Ptk. 75. §, 78. §, Pp. 206. §

Záró rész

- [35] A Kúria az eredménytelen felülvizsgálattal élő alpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes ügyvédi képviselőjével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdései szerint megállapított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [36] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az alperesek személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2018. március 14.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

AM

tisztviselő